

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/67/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320010326
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1320010326.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Zelenayovej a sudcov JUDr. Petra Šamka a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci obžalovaného Y. Y., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo 17. 09.2020 sp. zn. 6T/47/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3 novembra 2020 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Y. Y., nar. XX.XX.XXXX v Z. - O. republika, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 6T/47/2020 zo 17.09.2020 bol obžalovaný Y. Y. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 13.02.2020 v čase okolo 21:10 hod. ju v uvedenom byte po tom, ako ho jeho družka S. W. upozornila na hlučnú hudbu na ňu začal kričať, že ju nenávidí a že ju dopíchá nožom a následne ju fyzicky napadol tým spôsobom, že ju chytil za vlasy, hodil ju o zem a udel ju päšťou do ľavej strany hornej pery, následne ju zaľahol na zemi kolenom a nechcel ju pustiť a keď sa S. W. snažila kričať o pomoc, pokúšal sa jej zapchať ústa rukou, aby jej krik nepočuli susedia, čím poškodenej S. W. spôsobil, fyzické aj psychické utrpenie a dňa 13.02.2020 jej spôsobil povrchový hematóm vo vlasovej časti hlavy, hematóm hornej pery a povrchovú odreninu kože na ľavom kolene s predpokladanou dobou liečby 10 dní;

a za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m/Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. súd uložil obžalovanému aj trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 2 roky.

Proti tomuto rozsudku, hneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote od oznámenia rozsudku, podal odvolanie obžalovaný a to proti výroku o vine a treste.

V písomnom odôvodnení odvolania, prostredníctvom obhajcu uviedol, že v plnom rozsahu spáchanie skutku popiera a že súd podľa jeho názoru ani po tom, čo mu krajský súd uznesením predchádzajúci rozsudok zrušil a vrátil na nové konanie a rozhodnutie, plne nezvážil okolnosti spáchania skutku a nevzal do úvahy niektoré skutočnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Vo svojej výpovedi popísal vzťah s poškodenou, že ich spolužitie trvalo sedem rokov a pre žiarlivosť poškodenej bolo zjavne problematické. Nepopiera hádky v minulosti, rozhodne však popiera spáchanie skutku, za ktorý bola na neho podaná obžaloba, argumentujúc tým, že práve hrozba premeny trestu podmieneného prepustenia, ho držala pod emotívnou kontrolou. Podľa odvolateľa, poškodená si celý konflikt vyfabulovala, pretože zachytila jeho telefonický rozhovor s otcom, kde sa dohodli na jeho vrátení do rodného Bulharska. Namietal, že

súd sa ani nepozastavil nad takmer identickou výpoveďou poškodenej v tomto konaní s jej výpoveďou v predchádzajúcom konaní. Obzvlášť, keď ide o osobu, ktorá bola v minulosti odsúdená pre trestný čin krivej výpovede a aj s poukazom na zväženie veľkého vekového rozdielu v ich vzťahu, z čoho vyplýva evidentná závislosť poškodenej na ňom a súvisiace jej prejavy chorobnej žiarlivosti voči nemu. Taktiež uviedol, že počas výkonu jeho väzby poškodená vstupovala do jeho bankového účtu a čerpala z neho finančnú hotovosť s odôvodnením, že tými peniazmi splácala u svojej kamarátky jeho dlh, čo namietal, že nebolo preukázané. Namietal aj tvrdenie poškodenej, že sa jej mal vyhrážať počas väzby, čo považuje za účelové, nakoľko poškodená mu posielala intímne fotografie, ktoré by v prípade, že sa ho bojí a má strach o svoj život, určite neposielala. Z uvedených dôvodov žiadal zrušiť napadnutý rozsudok s tým, aby vo veci spravodlivo rozhodol a oslobodil ho spod obžaloby prepustil ho z väzby na slobodu.

Obžalovaný Y. Y. v samostatne písomne odôvodnenom odvolaní, s poukazom na predchádzajúce zrušujúce uznesenie krajského súdu a vrátenie veci na nové konanie a rozhodnutie namietal, že bol opätovne uznaný vinným a aj rovnako odsúdený. Uviedol, že v žiadnom prípade svojej družky sa nedotkol ani prstom a ani sa jej nevyhrážal. Poukázal na výpoveď svedkyne Y., ktorá vypovedala, že počula iba hádky cez stenu, ktoré sa skončili tak, že pleskli dvere a niekto z bytu odišiel. Žiadne vyhrážky nepočula. Namietal, že súd nevzal do úvahy výpoveď tejto svedkyne, ktorá jednoznačne a bez pochybnosti potvrdila, že sa družke nevyhrážal, ani ju nenapadol. Nevzal do úvahy, že poškodená je obvinená za krivú výpoveď, čo nasvedčuje tomu, že terajšie jej trestné oznámenie je účelové a chce sa vyhnúť odsúdeniu za krivú výpoveď, za ktorú je obvinená. Rovnako nevzal do úvahy, že po jeho vzatí do väzby poškodená začala kontaktovať jeho zamestnávateľa, aby jej poslal peniaze pre neho, ktoré následne vybrala z jeho účtu a miňala pre svoje vlastné potreby. Rovnako vyvoláva nevinným dievčatám, ktorým vulgárne nadáva a vyhľadáva jeho neexistujúcu milenkú. Vytkol prvostupňovému súdu, že nevzal do úvahy ani to, že po hlavnom pojednávaní mu začala posielat' intímne fotografie, snažiac si získať jeho lásku späť. Poškodená má 45 rokov, je od neho o 16 rokov staršia a že, ak jej bolo nejako ublížené a bojí sa o svoj život a mal sa jej vyhrážať, tak by nikdy v živote neposielala intímne fotografie. Od začiatku tvrdí, že všetko je z jej strany veľké klamstvo, je psychicky chorým človekom, ale jemu nikto neverí. Poukázal aj na výpoveď znalca, že poškodená nemá sklony ku klamstvu a jej výpoveď môže byť dôveryhodná, avšak samotná poškodená na hlavnom pojednávaní vyvrátila znalecký posudok, čo bolo preukázané, že opätovne si všetko vymyslela za to, že ju chcel opustiť. Veľa krát ho vydierala, že ak ju opustí, urobí všetko preto aby ho zavreli a že ak nebude s ňou, nebude so žiadnou. Neraz mu povedala, že by bola radšej, keď je zavretý a starala sa o neho v base, než aby bol vonku a stratila ho. Ak by išiel na políciu, s týmto tvrdením, že ho poškodená vydiera, vyhráža sa mu a psychicky týra, za to, že ak ju opustí, dá ho zavrieť, polícia by ho len vysmiala. Robil všetko preto, aby sa nehádali, musel odfotiť, kedy prišiel do práce a kedy odišiel, musel mať zapnuté GPS na mobile a poslať svoju polohu, kde sa nachádza. Netrúfol si ani raz jej niečo povedať, v žiadnom prípade ublížiť. Jedine jeho otec vedel, čo prežíva s poškodenou a tak sa dohodol s ním, že keď dokončí prácu na stavbe opustí poškodenú a pôjde navždy domov. V daný večer, keď znovu volal s otcom, poškodená sa dozvedela, aké má plány, začali znovu hádky a nadávky, buchla dvermi a odišla. Dôvod, prečo sa vyjadroval k jej zraneniam, je len jeden a to že má dlhé roky problém s kolenom. Neverí, že má nejaké zranenia, lebo v byte k žiadnemu útoku nedošlo. Až na hlavnom pojednávaní uvidel fotodokumentáciu z jej zranenia a bolo už po záverečnej reči, keď mu to sudca ukázal. Vždy po hádke sa poškodená obliekla a išla na pár hodín von, nie so zámerom zavolať políciu. V danú noc bola opitá, spadla niekde vonku, lebo jedine asfalt alebo betón môže spôsobiť takéto zranenia, ale v žiadnom prípade nie v byte laminát. Keď vyšetrovateľa požiadal, aby z jeho mobilu vytiahol dôkazy, ako ho poškodená vydiera a vyhráža sa mu, že ak ju opustí skončí v base, ignoroval to. Keď požiadal o detektor lži, vysmial ho s tým, že pozerá veľa filmov. Bol odsúdený za niečo, čo by si v živote nedovolil. Svojej družke ani slovo nepovedal, a v žiadnom prípade na ňu nezdvihol ruku. Je slušne vychovaný, žije normálny a slušný život, nikdy nebol agresívny a vždy bol proti násiliu k ženám. Vždy sa vyhýbal konfliktom, sedem rokov žije na Slovensku a Bratislava sa stala jeho druhým domovom. Bude bojovať do posledného dychu za preukázanie svojej nevinu, z uvedených dôvodov žiada odvolací súd, aby zrušil napadnutý rozsudok a prepustil ho z väzby na slobodu.

Súčasťou spisového materiálu sú aj prílohy zaslané 07.10.2020 prvostupňovému súdu, poškodenou S. W. s oznámením, že prikladá dôkaz, že obžalovaný ju stále kontaktuje, pozostávajúce z dvoch obrázkov s dvomi obámkami odoslané obžalovaným z ÚVV a ÚVTOS Bratislava 25.08.2020, kde je adresátkou poškodená S. Stanová a odosielateľ obžalovaný Y. Y. (č.l. 333-337).

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa vykonalo v zmysle § 294 ods.1, ods. 2 Tr. por., za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti poškodenej S. W.. V konečnom návrhu obhajca obžalovaného sa pridržal písomných dôvodov odvolania a žiadal, aby bol obžalovaný Y. Y. oslobodený spod obžaloby. Prokurátorka navrhla postup podľa § 319 Tr. por. a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný Y. Y. právom posledného slova sa pridržal toho, čo uviedol jeho obhajca s tým, že jeho osud je v rukách senátu.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového rozsudku.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaný uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania, avšak takéto chyby v danom prípade zistené neboli.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonan na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce a spravodlivé rozhodnutie o obžalobe, ktorá na obžalovaného Y. Y. bola podaná. Dôkazy pritom vyhodnotil jednotlivito, ako aj v celom ich súhrne, logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov nemožno nič vytknúť.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v intenciách ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa podrobne a vyčerpávajúcím spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenie a napokon tiež, akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa ustanovení Trestného zákona v otázke viny obžalovaného.

Krajský súd si osvojuje skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Aj senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že skutok popísaný v napadnutom rozsudku sa stal a spáchal ho obžalovaný spôsobom v ňom popísaným. Nemá preto pochybnosti, že skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku sú v súlade so stavom veci a je nimi preukázané, že obžalovaný v kritickej dobe a nezákonným spôsobom, uvedeným

v skutkovej vete napadnutého rozsudku poškodenú S. W., po tom, ako ho upozornila na hlučnú hudbu, začal na ňu kričať, že ju nenávidí a že ju dopichá nožom a následne ju fyzicky napadol spôsobom, že ju chytil za vlasy, hodil o zem a udrel ju päťou do ľavej strany hornej pery, následne ju zaľahol na zemi kolenom a nechcel ju pustiť a keď sa poškodená snažila kričať o pomoc, pokúšal sa jej zapchať ústa rukou, aby jej kriek nepočuli susedia, čím poškodenej S. W. spôsobil, fyzické aj psychické utrpenie a spôsobil jej uvedené zranenia povrchový hematóm vo vlasovej časti hlavy, hematóm hornej pery a povrchovú odreninu kože na ľavom kolene s predpokladanou dobou liečby 10 dní.

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák sa dopustí ten, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok a ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523360'&ucin-k-dni='30.12.9999'> na chránenej osobe, potrestá sa páchatel' odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že v predmetnej veci ide už v poradí o druhý odsudzujúci rozsudok, nakoľko rozsudok z 01.07.2020, ktorým bol Y. Y. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., na rovnakom skutkovom základě, ako v predmetnom rozsudku, bol uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1To/52/2020 z 25.08.2020 podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušený v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal. Rozhodol tak z dôvodu rozporu medzi vyhláseným a vyhotoveným rozsudkom, ako aj pre nie dostatočné jeho odôvodnenie.

Okresný súd postupoval v zmysle intencií tohto zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, čoho výsledkom bol predmetný, teraz prejednávaný odsudzujúci rozsudok. V jeho odôvodnení prvostupňový súd poukázal na vykonané dokazovanie výsluchmi obžalovaného, poškodenej S. W., svedkyne Ing. I. Y., znaleckým dokazovaním z odboru psychológie, odvetvia klinická psychológia znalkyne Mgr. B. W., ako na obžalovaného, tak aj na poškodenú, ako aj znaleckým dokazovaním znalkyne z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatria znalkyne MUDr. K. P., ale aj listinný a dokumentačný materiál, a to lekárske potvrdenie o zraneniach poškodenej s fotodokumentáciou, na ktorých je vidno zranenia popisované poškodenou, rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/103/2014 zo 07.01.2015, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste uzatvorenú medzi obvineným Y. Y. a prokuratúrou, pre zločin ublíženia na zdraví a nebezpečného vyhrážania. Konštatoval, že obžalovaný, ktorý poprel spáchanie skutku, súd považoval za vyvrátenú výpoveďou poškodenej, ktorá popísala spáchanie skutku obžalovaným, pričom jej výpoveď bola v zhode aj s lekárskou správou a fotodokumentáciou jej zranení, vyhotovenými bezprostredne po spáchaní skutku. Následne súd odôvodnil dôvody úpravy časti skutku, oproti podanej obžalobe, ktoré zranenia mal poškodenej obžalovaný taktiež spôsobiť, ktoré však nikdy poškodená nehlásila, neexistuje o nich ani lekársky záznam s poukazom aj na znalecký posudok. Súd tak považoval za jednoznačne preukázané, len skutkové okolnosti týkajúce sa napadnutia a vyhrážok poškodenej z 13.02.2020.

Správne postupoval súd I. stupňa, keď neuveril obhajobným tvrdeniam obžalovaného, s poukazom na usvedčujúce výpovede poškodenej S. W., ktorá podrobne popísala vznik hádky s obžalovaným, čo jej vadilo na spolužití s ním, predovšetkým pre nadmerné požívanie alkoholu, milenecký vzťah s inou ženou a príživnícky spôsob života, jeho útok voči nej a spôsobená zranenia, ktoré boli potvrdené aj lekárske potvrdením o ich rozsahu a následkoch, podporené aj ich zadokumentovaním. Výpovedi poškodenej korešpondovala aj výpoveď svedkyne Ing. I. Y., ktorá popísala hádku a buchoť v deň skutku, vychádzajúce z bytu obžalovaného a poškodenej a potvrdila aj vulgárne nadávky zo strany obžalovaného na poškodenú. Aj podľa odvolacieho súdu bol obžalovaný usvedčený nielen vyššie uvedenými výpoveďami poškodenej a svedkyne, ale aj na základe znaleckých posudkov tak, ako to správne odôvodnil prvostupňový súd.

Súd I. stupňa preto správne ustálil, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku a to na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého bolo vyprodukovaných dostatok dôkazov, ktoré preukazujú skutkový stav a aj jednoznačne usvedčujú obžalovaného. Odvolací súd sa preto plne stotožňuje s výrokom o vine obžalovaného tak, ako ho ustálil prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, ako sa prvostupňový súd vysporiadal aj s obhajobou obžalovaného, ktorý tvrdil, že žiadneho nebezpečného vyhrážania voči poškodenej a ani jej ublíženia sa nikdy nedopustil a ako sa súd vysporiadal s jeho obhajobnými tvrdeniami.

Odvolací súd nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, keďže zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi nepochybne preukázané, že obžalovaný sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmu na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu u poškodenej, pričom taký čin spáchal na blízkej osobe, ktorou je poškodená S. W., nakoľko spoločne žili vo vzťahu približne sedem rokov. Preto správne postupoval prvostupňový súd, keď uznal obžalovaného vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre naplnenie všetkých obligatórnych znakov tejto skutkovej podstaty, po stránke subjektívnej aj objektívnej.

K odvolacím námietkam obžalovaného treba podotknúť, že nejde o nové, doposiaľ neuvádzané jeho obranné tvrdenia, ale už v priebehu konania opakované námietky, s ktorými sa v súlade so stavom vecí a zákonom vysporiadal už súd prvého stupňa vo svojom podrobnom a výstižnom odôvodnení. Okresný súd rozviedol, prečo upravil skutkový stav oproti podanej obžalobe, keď tvrdenia poškodenej ohľadne jej dlhodobiejšieho psychického a fyzického týrania zo strany obžalovaného neuznal, práve pre nedostatok podporných dôkazov v tomto smere, čím aj došlo k následnej zmene právneho posúdenia skutku, oproti podanej obžalobe, ktorá bola na obžalovaného podaná pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Preto aj odvolací súd považuje úvahy okresného súdu v tomto ohľade za správne a presvedčivé.

Podstata odvolania obžalovaného spočívala práve v namietaní nesprávneho vyhodnotenia výpovede poškodenej S. W. z dôvodu, že na neho bezdôvodne žiarlila, chcela sa mu pomstiť za to, že ju chcel opustiť a odísť do Bulharska, odkiaľ pochádza, pričom spochybňoval nielen jej výpovede, ale aj objektívne lekárske potvrdenia o jej zraneniach a s fotodokumentáciou. Ani tieto jeho odvolacie námietky súd neakceptoval, nakoľko práve výpoveď svedkyne Ing. Y. potvrdzovala výpovede poškodenej o vzniku jej zranení z rozhodného dňa, keď počula buchot a aj vulgárne nadávky zo strany obžalovaného, ako aj úradné záznamy polície po oznámení poškodenej o jej napadnutí obžalovaným. Pokiaľ sa obžalovaný obhajoval, že nie je agresívny a nikdy by žene neublížil, vyvracia nielen znalecký psychologický posudok na jeho osobu, ktorý práve poukazuje na jeho agresivitu a sklony k násilnému správaniu, ale aj záznam polície pri jeho zadržení, keď kládol pasívny odpor. Pokiaľ obžalovaný poukazoval na účelové výpovede poškodenej, aj v tomto smere boli jeho odvolacie námietky vyvrátené práve znaleckým psychologickým posudkom, ktorý nezistil u nej sklony ku klamstvám s podrobným popisom zistení z jej vyšetrenia a konzistentných výpovedí. Z dokazovania bola preukázaná aj jej čiastočná podriadenosť a závislosť na obžalovanom, čo podrobne popísala nielen sama vo svojich výpovediach, ale aj pred znalkyňou. Pokiaľ obžalovaný poukázal na jej odsúdenie pre krivú výpoveď, ako vyplýva z Trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II z 03.03.2020 sp. zn. 3T/19/2020 (vypovedala proti obžalovanému pre skutok z 01.07.2019, pre ktorý bol stíhaný pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a vzhľadom k zmene jej výpovede na hlavnom pojednávaní, bol následne rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/94/2019 podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený), ešte neznamená, že tak poškodená neurobila zo strachu z obžalovaného, ako sama uviedla, že aj počas návštev obžalovaného vo väzbe, sa jej vyhrážal, mala strach a nútil ju, aby zmenila svoju výpoveď. Správanie a konanie poškodenej odvolací súd vyhodnotil, ako typické správanie mnohých žien, z rôznych dôvodov závislých na partneroch, ktoré nevhodné a násilné správanie partnerov neoznámia. Na uvedenom nič nemenia ani fotografie, ktoré mala poškodená obžalovanému zaslať do väzby, resp. kresby, ktoré zaslal z väzby obžalovaný poškodenej, ktoré zaslala poškodená po rozsudku prvostupňovému súdu.

Napokon už okresný súd poukázal v odôvodnení rozsudku, že konanie obžalovaného nebolo kvalifikované ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., nakoľko zistené a ustálené konanie obžalovaného nevykazovalo pojmové znaky uvedeného trestného činu, pretože nedosahovalo intenzitu týrania.

Za daného stavu odvolanie obžalovaného ohľadom skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia považoval odvolací súd za nedôvodné, pričom v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie uvedené v prvostupňovom rozsudku.

Nepochybil okresný súd ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, ktorý ukladal tak, aby zodpovedal kritériám uvedeným v § 34 ods. 4 Tr. zák. s cieľom splniť účel trestu tak z pohľadu generálnej ako aj individuálnej prevencie. Prvostupňový súd pritom prihliadol na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného a možnosti jeho nápravy a prevýchovy. Súd I. stupňa pri ukladaní trestu rešpektoval účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri ukladaní trestu súd musí obligatórne prihliadnúť na všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/ - o/ Tr. zák. a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a/-m/ Tr. zák.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. ustanovenie odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252349'&ucin-k-dni='30.12.9999'> (podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zák.) sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Pri predmetnom prečine podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. stanovuje zákonodarca trestnú sadzbu odňatia slobody 6 mesiacov až na 3 roky. Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, je potrebné vychádzať zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému prečinu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Okresný súd správne postupoval, keď ukladal trest pri priznaní jednej priťažujúcej okolnosti, podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný bol už súdne trestaný, ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/103/2014 zo 07.01.2015, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste uzatvorenú medzi obvineným Y. Y. a prokuratúrou, pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a dvojnásobný prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody na 2 roky a 8 mesiacov s podmienečným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 2 roky, ktorá trvala do 07.01.2017 aj s

uloženými obmedzeniami a povinnosťami, pričom bol nariadený výkon trestu 16.02.2016, z ktorého bol podmiennečne prepustený 17.05.2018 uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3Pp/40/2018 s určením skúšobnej doby na 3 roky a aj uložením ďalších povinností a obmedzení. Aj v tomto konaní, pre dva skutky z 03.08.2014 a 17.09.2014 bola poškodenou práve S. W., ako v teraz prejednáwanej veci, pričom tak došlo v plynutí vyššie uvedenej skúšobnej doby podmiennečného prepustenia.

Keďže obžalovaný spáchal predmetný prečin počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia, správne a v súlade so zákonom prvostupňový súd mu obligatórne a v súlade s § 49 ods. 2 Tr. zák. ukladal nepodmiennečný trest odňatia slobody a z dôvodu prevahy počtu priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi v pomere 1:0, mu podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. povinne zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby § 360 ods. 2 Tr. zák. (6 mesiacov až na 3 roky) o 1/3, čím sa zvýšila dolná hranica trestnej sadzby za uvedený prečin na 16 mesiacov (horná hranica 3 roky ostala nezmenená). Preto okresným súdom uložený 18 mesačný nepodmiennečný trest odňatia slobody aj podľa senátu krajského súdu spravodlivo zohľadňuje konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy. Záverom je treba poukázať taktiež na to, že pri prihliadnutí na druh a výmeru trestu pri predchádzajúcom odsúdení obžalovaného, možno vyvodiť jednoznačný záver, že spôsob jeho doterajšieho života a jeho osoba neumožňuje dôvodne sa domnievať, že uloženie prípadného iného druhu trestu by postačovalo na zabezpečenie ochrany spoločnosti a najmä jeho nápravy. Preto okresným súdom uložený druh trestu a jeho výmera sú zákonné a spravodlivé.

Súd I. stupňa postupoval v súlade s § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., keď obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť.

Stotožnil sa aj s výrokom o treste vyhostenia z územia Slovenskej republiky, uložený na dva roky, pre splnenie všetkých zákonných podmienok pre uloženie takéhoto trestu po formálnej aj materiálnej stránke tak, ako to v súlade so zákonom odôvodnil prvostupňový súd.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil žiadny zákonný dôvod pre zrušenie a zmenu prvostupňového rozsudku, odvolanie obžalovaného Y., ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.